

Sv. Alberta

DRAUDZES ZIŅAS

2014. gada oktobris * Nr. 66

**Klausīties Evaņģēliju un
dzīvot saskaņā ar to!**

Brāļi un māsas Kristū!

Oktobra mēnesī, kad daudziem lauku iedzīvotājiem ir ie-

vākta rudens raža, kad atvadāmies no skaistā vasaras laika, Dievs mūsu sirdīm dod nemitīgu barību un sava Vārda skaistumu.

Arī pāvests Francisks vienā no savām homīlijām teica: „Nesarežģīsim Evaņģēliju! Klausīsimies to un dzīvosim saskaņā ar to.” Viņš atzīmēja, ka kristīgā dzīve ir vienkārša – klausīties Dieva Vārdu un pielietot to praksē, neaprobežojoties ar Evaņģēlija „lasīšanu”, bet pajautājot sev, kādā veidā tajā ietvertie vārdi uzrunā dzīvi.

Vārdi, ko sacīja Jēzus, izklausījās jauni, tāpat kā jauna likās autoritāte, kas tos izrunāja. Vārdi, kas aizsniedza sirdi un kuros daudzi sajuta pestīšanas spēku. Tāpēc ļaužu pūļi sekoja Jēzum. Taču bija arī tādi, kas sekoja savtīgas izdevības dēļ, nerūpējoties par sirds tīrību, varbūt tikai vēlēdamies kļūt nedaudz labāki. Pāvests atzīmēja, ka divos gadu tūkstošos šis scenārijs nav daudz ko mainījis. Arī šodien daudzi klausās Jēzu tāpat kā tie deviņi lepras slimnieki Evaņģē-

lijā, kas būdami laimīgi par atgūto veselību, aizmirsa par Jēzu, kurš viņiem to atgriezta.

Jēzus tiem, kas paziņoja, ka Viņu meklējot Viņa tuvinieki, atbild: „Mana māte un mani brāļi ir tie, kas klausās Dieva Vārdu un to izpilda.” Pāvests apliecināja, ka, lai klausītos Dieva Vārdu, Jēzus Vārdu, pietiek atvērt Svētos Rakstus, Evaņģēliju. „Taču šīs lappuses nevajag „lasīt”, tās ir jāklausās,” uzsvēra Francisks. Viņš aicināja arī pajautāt: „Ko man tas sa-

ka, ko tas saka manai sirdij? Ko ar šo Vārdu man saka Dievs?” Tāpat to var izmantot lai oktobra mēnesī baznīcā vai ģimenē auglīgi lūgtos Rožukroni Dievmātes godam. Tas nozīmē, ka ir vērts atšķirt Evaņģēliju. Attiecīgā noslēpuma fragmentu, piemēram, izlasīt no Evaņģēlija kopā ar visu nodaļu un tad seko Rožukroņa lūgšana. Dieva svētību jums novēlot!

pr. Krišjānis Dambergs

ATSKATS UZ SVĒTCELOJUMU

Runā Kungs, jo Tavs kalps klausās (1 Sam 3, 10)

Dodoties svētceļojumā uz Aglonu šā gada vasarā mēs pārdomājam: „*Ko Dievs vēlas, lai mēs darām. Kā Dievs uzrunā tos, kas ir garā jauni, kā, piemēram, jaunieši Samuēlu no pirmās Samuēla grāmatas. Kādā veidā Dievs atklāja sevi Samuēlam un liek atpazīt savu gribu visai savai izvēlētajai tautai? Kā es varu iepazīt Dieva gribu, kā dzirdēt un redzēt to, kas nav sardzams un nav saredzams?...*

Prāvests Krišjānis

* * *

Svētceļojums no Sv. Alberta baznīcas sākās ar Sv. Misi, un tas ir brīnišķīgi, ka sākās tieši ar Dievu. Šis mirklis atgādināja man,

kā jābūt manā dzīvē - jaunu dienu jāsāk kopā ar Dievu, jāzaicina Kungs manā dzīvē, lai Viņš būtu pirmajā vietā.

Man bija prieks šajā svētceļojumā iepazīt jaunus cilvēkus, kuri, tāpat kā es, meklē Dievu, grib vairāk tuvināties Dievam un cilvēkiem. Katram ir īpašs ceļš un uzdevums šajā dzīvē; cik bagātīgi esam apdāvināti - katram ir dāvanas no Dieva, kas pieder tikai viņam pašam, otram pieder kaut kas cits, kas nav trešajam. Tas nozīmē, ka mēs esam ļoti dažādi, bet varam viens otru papildināt, radīt kaut ko jaunu un celt Dieva Valstību. Man vienmēr nāk prātā Dieva Vārds par to, ko nozīmē Dieva Valstība – „Dieva

Valstība - tā ir mīlestība, miers un prieks Svētajā Garā”. Tas arī bija svētceļojuma laikā.

Aglonā mēs ienācām naktī, baznīcā bija dziļš klusums un mūs gaidīja Jēzus monstrancē kopā ar Dievmāmiņu. Mani pārņēma liela mīlestība, kas nāca no Jēzus un es sapratu, ka Jēzus visu zina par mani, par manu mīlestību pret Viņu, par manu vājumu, par nogurumu, par grēcīgumu, bet Viņš ir pāri visam tam, Viņš ir Mīlestība.

m. Jeļena

* * *

Nekad savā mūžā nebūtu iedomājusies, ka došos svētceļojumā, bet tā nu sanāca...

Atceros to brīdi, kad gājām pāri Dienvidu tiltam, galvā skanēja tikai viens teikums: „Tu vēl vari pārdomāt, līdz mājām nav tālu!” Ļoti priecājos, ka nepaklausīju šai balsij.

Ļoti spilgti ir palikusi atmiņā 7.diena posmā Irši – Pļaviņas.

Mēs piedzīvojām/pārdzīvojām tik spēcīgu lietusgāzi un negaisu, bet par spīti tam, kopā ar savām labākajām draudzenēm pilnā rīklē dziedājām dziesmu „Oh happy day”.

Naktī, kad iegājām Aglonas bazilikā, sajūtas bija neaprakstāmas, es nespēju pārstāt smaidīt, jutos tik laimīga, ka pat briesmīgais nogurums un kāju sāpes nelika par sevi manīt. Vēl gribu piebilst, ka man ir liels prieks par to, ka satiku tik gaišus un brīnišķīgus cilvēkus, kas mani ļoti iedvesmoja. Es noteikti varu teikt, ka cilvēks (un tā būšu es), kurš 15.augustā atgriezās mājās bija mazliet citādāks nekā pirms divām nedēļām, jo šis ceļš noteikti izmaina vai vismaz *aizķer* katru, kurš to ir piedzīvojis.

Una

* * *

Svētceļojumā pieteicos un devos 1.reizi, negaidīta impulsa iedrošināts. Par fizisko pusi nerunāšu, tas nav šī ceļa pašmērķis. Garīgi tas bija garš un smags ceļš. Pirmais dienā devos ar nodomu un lūgumu, lai Dievs palīdz man iegūt kristīgu, laimīgu ģimeni. Nākamajā dienā lūgums jau skanēja citādāk: "Dievs dāvā man..." (biju sapratis, ka es nevaru iegūt, es varu saņemt tikai žēlastību), bet uz dienas beigām tas bija jau "Dievs dāvā mums visiem, kas to lūdz..." (jo egoisms sāka atkāpties pazemības priekšā). Taču pēc dažām dienām, īsi pirms

aizlūgumu vakara, viss šis un citi nodomi sabruka kā kāršu namiņš atklāsmes priekšā, ka jebkas, ko es pats sev kā vēlamu un tīkamu izdomāju un lūdzu - ir tikai kā manas sajēgas robežu ierobežotas zāles iekšējām sāpēm. Karjera, nauda, alkohols, sekss, tagad arī ģimene - tās visas ir pašizdomātas konstrukcijas, kurām nav jēgas, ja tās nenāk no Dieva. Jo nekas, ko esmu līdz šim izdomājis, lūdzis - un arī dabūjis - nav nesis tik gaidīto piepildījumu, jo tas ir nācis no *ego* un atdots kā ziedojamais upuris tam pašam *ego*. Šīs atklāsmes priekšā visas konstrukcijas sagruva, palika tikai vienkāršs - "Dievs, lai manā dzīvē notiek Tavs Vārds" - lūgums. Jeb, kā rakstīts uz mūsu laktiņiem, "Runā, Kungs! Tavs kalps klausās". Ar to arī mēģinu

dzīvot.

Pirmās pieredzes svētceļnieks

* * *

Atskatoties uz svētceļojumā pavadīto laiku, jāatzīst, ka priekš manis tas bija grūts. Protams, bija arī prieka brīži, bet iekšēji izdzīvoju lielas cīņas un grūtības. Lūgšanās un klusēšanas laikā iekšēji veidojās emociju un domu spiediens, kas izkristalizēja būtisko un parādīja manu patieso dabu. Svētceļojums palīdzēja sakārtot domas, atklāja neīstos dievus un stiprināja pamatus tālākam dzīves ceļam. Lūgšanām ir spēks, tās palīdz, dziedē.

Savu svētceļojuma kulmināciju izdzīvoju noslēguma Misē, kurā izjutu patiesu atgriešanos. Kaut kas manī nomira un tapa jauns, īstāks, patiesāks. No Dieva žēlastības un mīlestības mēs dzīvojam.

Jānis

* * *

Laiks palīdz sakārtot domas un secinājumus. Ar patiesu prieku atceros abas ar svētceļnieku grupu kopā pavadītās nedēļas. Andris Š. braši vienmēr gabaliņu grupai priekšā, pareizos ceļus pārzinošs. Kad viņš apstājas, zinām – būs ilgi gaidītā atpūta. Tad „5 minūšu gata-vība” un ceļš turpinās. Zināšanas bagātinošās konferences, ko vada brālis Jānis – eliksīrs dvēselei.

Grupas pašās beigās ejošais tēvs Krišjānis – sajūta, ka mēs esam laba un gādīga gana rokās. Grupa – lūdzoša, dziedoša, klusējoša, izpalīdzīga, nesavtīga, reizēm nedaudz draiska, reizēm nedaudz nogurusi. Un visam pa vidu Jāņa L. *Go down Moses*– kaut arī reizēm likās jau pat kaitinošs, tomēr tas bija patiess uzmundrinājums, kad šķiet - vairs nav spēka paspert ne soli.

Sargeņģeļi – ļoti liels bija viņu pulks. Protams, tas viens, katram svētceļniekam īpašais, sniedza vislielāko atbalstu. Bet sargeņģeļi būtībā bija visi: kāds pasniedzās pēc smagās somas, kāds sadakterēja kārtējās tulznas, kāds iedeva plāksteri vai vajadzīgās zāles, kāds vienkārši parunājās grūtākā brīdī, kāds bērnu balstiņās nodziedāja savu mīļāko dziesmiņu un tā ik dienas bezgala daudz mīļu darbiņu.

Svētceļojuma vadības grupas darbs – korekts, neuzbāzīgs, visu pārraugošs, paredzošs un nokārtojošs. Lielais PAL – DIES arī pavārītes komandai – mīļš, garšīgs un spēcinošs ēdiens katrā ēdienreizē kā uz burvja mājienu!

Manas domas visbiežāk kavējas pie sarunām ar tēvu Krišjāni, pie Sv. Mises Līvānos, kurai sekoja aizlūgumi. Aizlūgšanās piedalījās pirmo reizi, tas bija kas sa-

traucošs. Pēc roku uzlikšanas, esot pie altāra – viegla galvas reibšana, saviļņojums, asaras. Mans nodoms – attiecības ar mammu, lai Sv. Gars pieskartos viņas dvēselei, dāvātu mieru, sapratni par Jēzus vareņību. Un milzīgs prieks un neizsakāms pārsteigums jau nākamajā rītā, izlasot īsziņu no mammas, kas viennozīmīgi apliecināja, ka aizlūgums ir sācis darboties! Slava Dievam!

Jau otro gadu augusta pirmās divas nedēļas nes īpašu svētību manā dzīvē – iespēju visu savu laiku veltīt Dievam, kas ikdienā bieži vien ir mans klupšanas akmens.

Sandra

* * *

Svētceļojums ir kā maza dzīve, ar saviem priekiem un dažreiz arī bēdām, priecīgiem, gaišiem mirkļiem un smagnējākiem brīžiem, arī ar ciešanām un asarām un lielisko brāļu un māsu atbalsta un cilvēciskās klātbūtnes sajūtu, ar

sirsnīgu pieķeršanos un šķiršanās skumjām. Šinī svētceļojumā ejot, un mazliet tā kā no malas visu vērojot, nemitīgi bija prātā šis salīdzinājums par svētceļojumu, kā dzīvi miniatūrā, bet pārņēma arī sajūta, ka mēs visi esam ievīstīti mūsu Tēva bezgalīgajā mīlestībā un žēlsirdībā, burtiski "iepakoti" tajā, kā mazi bērni, kurus grasās vest ziemīgā pastaigā. Un mēs visu varam pārvarēt un pārdzīvot Viņa sargājošajā mīlestībā.

Andris

* * *

Pirmā Svētā Mise, kuru piedzīvoju mūsu Svētā Alberta draudzē pēc atgriešanās no Aglonas mājās, man atklāja, kas tad bija noticis šajā diezgan ilgajā prombūtnes laikā. Radās! Vienotība un draudzība, kopība un sapratne! Tā radās ne tikai ar tiem cilvēkiem, kuri man līdzās bija veselas 15 dienas, bet arī ar visu draudzi. Tajā brīdī, kad iesēdos baznīcas solā, paraudzījos apkārt. Es ieraudzīju savus ceļabiedrus un mani pārņēma sapratne: ceļu no mūsu baznīcas durvīm līdz

Aglonai mēs mērojām kā ceļojoša Svētā Alberta baznīca, fiziski svētceļojoša un gandarōša mūsu draudzes mazā daļiņa. Liekas, ka sākotnēji sekojām katrs savām interesēm un vajadzībām, taču atgriežoties izrādījās, ka gājām paši un garīgi nesām ne tik vien kā viens otru, bet arī visu draudzi - katru tās ticīgo. Kas ir vienots Garā un lūgšanā, to nevar šķirt pat tālie Latgales kilo-

metri, un tā nu ir sanācis, ka ar šo vienmuļo soļošanu lūdzām Dieva žēlastību katrs sev un vienlaicīgi arī visiem mums, jo mēs katrs, kas sēž šīs baznīcas solā esam vienoti Kristū un esam *MĒS* daļa!

Marina

DRAUDZES AKTIVITĀTES

JĒZUS ADORĀCIJA

Katru svētdienu mūsu draudzē notiek Vissvētākā Altāra Sakramenta adorācija pēc Sv. Mises

plkst. 9:00 līdz 18:00. Visi ir aicināti uz klusu lūgšanu dienas laikā. Laikā no 10:00-11:00 ir paredzēts dziedāt Stundu dziesmas Dievmā-

tes godam, Rožukroņa I daļa un dziesmas Jēzus un Marijas godam.

Sv. Mise par DVĒSEĻU DĀRZA mirušo bērnu ģimenēm. Tu-vākais aizlūgums – 15. OKTOBRĪ. plkst. 18:00.

Aicinām uz kopīgu lūgšanu Vis-svētākā Altāra Sakramentā priekšā par tiem, kas ilgstoši sli-mo - cieš no fiziskām un garīgām sāpēm. Lūgšana notiks š.g. 16. oktobrī mūsu draudzē pēc vakara sv. Mises plkst. 18:00 .

26. oktobrī plkst. 15:00 kustība „*Laulāto tikšanās*” kopā ar drau-dzes priesteri organizē tikšanos tiem, kuri bijuši rekolekcijās vai izgājuši saderināto un iemīlējušos tikšanās kursus. Sīkāka informāci-ja pie Daiņa un Baibas, tālr. 29158076.

Svētdienas skola bērniem vecu-mā no 7 līdz 12 gadiem, kuri ga-tavojas Pirmajai Svētajai Komū-nijai sāksies 5.oktobrī latviešu valodā plkst. 16:30 (tālr. 29763665 Jeļena) un krievu valo-dā pēc Sv. Mises plkst.13:00 (tālr. 28315717 Nina). Tiek gaidīti arī bērni, kuri turpina mācības, lai sa-gatavotos Iestiprināšanas sakra-mentam (2. gads). Pieteikties pie Kristīnes, tālr.: 20447375. Nodar-bības notiek Alfa kursa telpās.

Labā Gana katehēzes bērniem no 3 līdz 6 gadu vecumam. Nodar-bības sāksies ar 11.oktobrī sestdie-nās plkst. 10:00 Alfa kursa telpās. Informācija un pieteikšanās: skolo-tāja Sandra, tālr.: 27808795.

Katehēze (ticības mācības nodar-bības) pieaugušajiem par ticību, Sakramentiem un Dieva liku-miem notiek pirmdienās plkst. 19:00 Alfa kursa telpās (Liepājas ielā 38, no Zemaišu ielas puses). Vada prāvests Krišjānis, tel.: 26775679.

LITURĢISKAIS KALENDĀRS

7. oktobris, otrdiena – Vissvētākā Jaunava Marija - Rožukroņa Karaliene, piemiņas diena.

18. oktobris, sestdiena – Sv. evaņģēlists Lūkass, svētki.

Rožukroņa lūgšana

Oktobra mēnesī Rožukroni mūsu baznīcā kopīgi lūgsimies pēc vakara Sv. Mises no pirmdienas līdz piektdienai.

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Mises plkst. 9:00 līdz 18:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00

Otrdienās:

30 min. pēc Sv. Mises 18:00

Baznīca atvērta:

Pirmdienās, trešdienās, ceturtdie-

nās: 7:00 – 9:00 un 16:30 – 18:45;

otrdienās un piektdienās:

7:00 – 9:00 un 16:30 – 19:15;

svētdienās: 6:30 – 19:00;

obligāti svinamo Baznīcas svētku

dienās: 7:00 – 12:30 un 16:30 – 19:00.

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: **6 761 36 30**; mob.: **2 707 46 76**

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz ceturtdienai no
plkst. **9:00** līdz **12:00** un no **14:00**
līdz **17:00**

piektdienās no plkst. **14:00** līdz **17:00**

Svētdienās, valsts un obligāti svina-

mo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Prāvests:

Krišjānis Dambergs OFMCap,
e-pasts: br.krisjanis@gmail.com
tālr.: 2 677 56 79

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz sestdienai:

8:00 latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Svētdienās:

8:00 poļu valodā

9:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

13:00 krievu valodā

18:00 latviešu valodā

(ar ģimenēm, jauniešiem un bēr-

niem)
Obligāti svinamajos Baznīcas svēt-

kos:

8:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis

Teksta salicēja: Marika Lotaņuka

Teksta korektore: Ruta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

*ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪŽĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM!*